22/10/2020

Η Ρόδος τίμησε τον μακαριστό Μητρ. Ιταλίας

/ Επικαιρότητα

Τις πρώτες πρωινές ώρες της Παρασκευής 16 Οκτωβρίου 2020 εξεδήμησε προς Κύριον ο μακαριστός Μητροπολίτης Ιταλίας καί Μελίτης κυρός Γεννάδιος (κατά κόσμον Τσαμπίκος Ζερβός), γέννημα και θρέμμα της κωμοπόλεως της Κρεμαστής Ρόδου. Η Εξόδιος Ακολουθία και η ταφή του σκηνώματός του έλαβε χώρα, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ισπανίας και Πορτογαλίας κ. Πολυκάρπου, Πατριαρχικού Επιτρόπου της Ιεράς Μητροπόλεως Ιταλίας και Μελίτης, στην Έδρα της Μητροπόλεώς του, στην Βενετία, την Τετάρτη 21 Οκτωβρίου.

Την ώρα που στην Βενετία ελάμβανε χώρα η Εξόδιος Ακολουθία, στη Ρόδο και στον Ιερό Ναό Παναγίας Καθολικής της γενέτειράς του Κρεμαστής εψάλη Νεκρώσιμος δέησις, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ρόδου, με τη παρουσία του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Ολύμπου κ. Κυρίλλου, του Θεοφιλεστάτου Εψηφισμένου Επισκόπου Μαρκιανής κ. Ησυχίου, Ιερέων της Μητροπόλεως, Εκπροσώπων των Τοπικών Αρχών και τη συμμετοχή πλήθους κόσμου. Μίλησαν και προσφώνησαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, ο Πρωτοπρεσβύτερος Κυριακός Τσουρός, ως εκπρόσωπος της Εστίας Θεολόγων Χάλκης, ο Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Παναγίας Καθολικής Αρχιμανδρίτης Μελίτων Μπέλλος, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Ρόδου κ. Μιχαήλ Σοκορέλος, ο Πρόεδρος της Κοινότητας Κρεμαστής κ. Μιχαήλ Δράκος και η ανεψιά του, ποίημα δε εκφώνησε ο Λογοτέχνης κ. Σπύρος Κατσούρης.

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος επισκέφτηκε κατ᾽ οίκον την αδελφή του μεταστάντος Μαρία εκφράζοντας σ᾽ αυτήν και τους οικείους της τα συλλυπήριά του και την προσευχή της τοπικής Εκκλησίας για την ανάπαυση της ψυχής του.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΡΟΔΟΥ κ. ΚΥΡΙΛΛΟΥ

«Μακάριος ὅν ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε».

Θεοφιλέστατοι,

Ἐντιμότατοι Ἐκπρόσωποι τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν

Ἀγαπητοί ἀδελφοί

Τίς πρωϊνές ὧρες τῆς περασμένης Παρασκευῆς 16 Ὀκτωβρίου ἀναχώρησε τῆς ἐπιγείου καί προσκαίρου ζωῆς ὁ προσφιλέστατος πρεσβύτερος ἐν Χριστῷ Ἀδελφός μας Μητροπολίτης Ἰταλίας καί Μελίτης κυρός Γεννάδιος, ἐπίλεκτο μέλος τῆς Ἱεραρχίας τοῦ πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, γέννημα καί θρέμμα τῆς Κρεμαστῆς.

Τούτη τήν ὥρα, κατά τήν ὁποία στήν Ἕδρα του, στή Βενετία, στόν ἱστορικό ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τῶν Ἑλλήνων τελεῖται τό Ἐξοδιαστικό του, μέ βαθειά συγκίνηση καί κατ᾽ ἄνθρωπο θλίψη συγκεντρωθήκαμε στόν ἱερό αὐτό χῶρο τῶν πρώτων ἐκκλησιαστικῶν βηματισμῶν του, ἐκεῖνο τῆς παιδικῆς καί νεανικῆς πνευματικῆς γαλουχίας του, στόν περιώνυμο Ναό τῆς Παναγίας τῆς

Καθολικῆς γιά νά ἀπευθύνουμε ἀπό τήν γενέτειρά του τόν τελευταῖο χαιρετισμό στόν συμπατριώτη μας Ἐπίσκοπο καί νά συμπροσευχηθοῦμε γιά τήν ἀνάπαυση τῆς μακαρίας ψυχῆς του.

Ὁ μακαριστός Μητροπολίτης κυρὸς Γεννάδιος, κατά κόσμον Τσαμπίκος Ζερβός, γεννήθηκε στήν εὐλογημένη τούτη Κωμόπολη τῆς Κρεμαστῆς τό ἔτος 1937. Ἐδῶ ἔμαθε τά πρῶτα γράμματα καὶ στήν Πατμιάδα Ἐκκλησιαστική Σχολή περάτωσε τά ἐγκύκλια μαθήματα. Στή Θεολογική Σχολή τῆς Χάλκης σπούδασε τή θεολογική ἐπιστήμη, συνταξιώτης τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μας κ. κ. Βαρθολομαίου. Ἀπό τόν μακαριστό προκάτοχό μας κυρό Σπυρίδωνα ἔλαβε τή χειροτονία, τό ἔτος 1960, καί ἐγκαταστάθηκε στή Νάπολη τῆς Ἰταλίας τήν Κοινότητα τῆς ὁποίας διακόνησε ὡς Διάκονος, Ἱερεύς καί Ἐπίσκοπος γιά 36 συναπτά ἔτη. Χειροτονήθηκε Ἐπίσκοπος, μέ τόν ψιλό τίτλο "τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης" Ἐπισκοπῆς Κρατείας, τό ἔτος 1970 ἀπό τόν μακαριστό Μητροπολίτη Αὐστρίας κυρό Χρυσόστομο Τσίτερ.

Κατά τά πρῶτα χρόνια τῆς παραμονῆς καί Ἐκκλησιαστικῆς διακονίας του στή Νάπολη συνέχισε τίς σπουδές του στό ἐκεῖ Πανεπιστήμιο στά γνωστικά ἀντικείμενα τῆς Κοινωνιολογίας καί Ψυχολογίας. Τό 1970 ἀνακηρύχθηκε Διδάκτωρ Θεολογίας τῆς Ποντιφικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Νότιας Ἰταλίας καί ἀργότερα, τό ἔτος 1999, καί τῆς Θεολογικῆς Σχολής τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Στίς 26 Αὐγούστου 1996 ἐξελέγη παμψηφεί, ἀπό τήν Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδο τοῦ Οἰκουμενικού Πατριαρχείου, Μητροπολίτης Ιταλίας καί ἐνθρονίστηκε στόν ἱστορικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Γεωργίου τῶν Ἑλλήνων Βενετίας στίς 27 Ὀκτωβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους. Ἡ εἰκοσιεξάχρονη ποιμαντορία του στήν Ἰταλία, χώρα κέντρο τοῦ Καθολικισμοῦ, ὑπῆρξε εὐλογημένη καί καρποφόρα. Ὀργάνωσε μέ ἀξιοθαύμαστο ζῆλο τήν Ἐπαρχία πού τοῦ ἐμπιστεύθηκε ἡ Ἐκκλησία, ἵδρυσε νέες Ἐνορίες καί ἱερές Μονές, κατόρθωσε τήν συμφωνία μεταξύ Ἰταλικοῦ Κράτους καί Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰταλίας καί ἐργάστηκε πολλά ἄλλα καλά καί ὠφέλιμα ὡς ἄξιος καί δυναμικός Ἱεράρχης.

Ὁ Μητροπολίτης Γεννάδιος, ἄνθρωπος ἁπλός, προσηνής, εὐγενικός, εὐπρεπής καί ἀνεπιτήδευτος, καθ ὅλο τό διάστημα τῆς πολυετοῦς ἱερατικῆς καὶ ἀρχιερατικῆς διακονίας του, ἐπέδειξε γνήσιο ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα. Ἐργάστηκε καί ἔδωσε τό παρόν τοῦ Θεοῦ δημιουργικά, ἀνεπίφθονα, μέ ὀρθόδοξο ἦθος, μέ σεμνότητα καί ἱεροπρέπεια. Προσέφερε στό λαό του τή στερεά πνευματική τροφή τῆς Λατρείας καί τοῦ θείου λόγου, καί τήν ἔμπρακτη μαρτυρία τῆς ἀγάπης καί μέ τήν αὐθεντική ἔκφραση τῆς ἐκκλησιαστικότητάς του ἔδωσε τήν καλή μαρτυρία τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐργάστηκε γιά τήν προσέγγιση τῶν Χριστιανῶν, συνέβαλε στό διάλογο μεταξύ Ὀρθοδοξίας καί Ρωμαιοκαθολικισμοῦ. Μέ τό λόγο καί τό ἔργο του "παρέστησε ἑαυτόν" αὐθεντικό φορέα καί ἐκφραστή τῶν παραδόσεων τοῦ εὐσεβοῦς Γένους μας

καί τοῦ πνεύματος τῆς Μητρός Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τό θεσμό τοῦ ὁποίου διακόνησε μέ πιστότητα καί ἀφοσίωση.

Μεγάλη ἦταν ἡ ἀγάπη τοῦ μακαριστοῦ Ἱεράρχου γιά τήν γενέτειρά του. Εἴχαμε τήν χαρά νά τόν ἔχουμε κοντά μας σχεδόν κάθε χρόνο, νά παρίσταται, νά χοροστατεῖ καί νά ἱερουργεῖ κατά τή λειτουργική περίοδο τοῦ Δεκαπενταυγούστου καί νά προΐσταται τῆς πανηγύρεως τῆς Παναγίας Καθολικῆς, μέ τήν διακριτικότητα καί τήν εὐγένεια πού πάντοτε τόν διέκρινε. Τόν εὐχαριστοῦμε γιά τίς χαρές πού μᾶς ἔδωσε, γιά τό ἐνδιαφέρον καί τήν ἀγάπη του. Θά τόν θυμόμαστε καί θά τόν μνημονεύουμε πάντοτε ὡς ἕνα δικό μας ἄνθρωπο, ἕνα Ρόδιο Ἱεράρχη, ὑπόδειγμα πνευματικοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος τίμησε τόν τόπο καταγωγῆς του καί ἀναδείχθηκε ἄξιος τῆς κλήσεως καί ἀποστολῆς του.

Ἄς εἶναι ἐλαφρό τό χῶμα τῆς γῆς τῆς Βενετίας πού θά σκεπάσει σέ λίγο τό τίμιο σκήνωμά του. Θά ἀναπαύεται στή ξένη γιά μᾶς γῆ, στή γῆ πού χάριτι Θεοῦ ἔγινε δική του γῆ, τή γῆ πού πότισε μέ τόν ἱδρῶτα τῶν κόπων τῆς θεάρεστης ποιμαντορίας του. Στή γῆ ὅπου ἀναπαύονται μέ τήν προσδοκία τῆς κοινῆς Ἀναστάσεως χιλιάδες Ἑλλήνων ὁμογενῶν μας, στή Βενετία τῶν Ἑλλήνων, τῶν μεγάλων καί σπουδαίων ἀνδρῶν τοῦ Γένους μας.

Ἄς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη του καί ἡ κατάπαυσή του στήν ἄνω Ἱερουσαλήμ, στήν παράσταση τοῦ ἐπουρανίου θυσιαστηρίου.